

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1981 r. w sprawie struktury organizacyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz ustalenia siedzib, właściwości i organizacji ośrodków zamiejscowych tego Sądu (Dz. U. Nr 5, poz. 21, z 1982 r. Nr 45, poz. 301 i z 1986 r. Nr 38, poz. 190) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Naczelny Sąd Administracyjny działający w Warszawie:

1) orzeka w sprawach skarg na akty wydane przez organy mające siedzibę na terenie województw: warszawskiego, białostockiego, ciechanowskiego, łomżyńskiego, łódzkiego, ol-

sztyńskiego, ostrołęckiego, piotrkowskiego, płockiego, siedleckiego, sieradzkiego, skierniewickiego, suwalskiego i wrocławskiego,

2) rozstrzyga spory o właściwość pomiędzy organami samorządu terytorialnego a terenowymi organami administracji rządowej.”,

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Ośrodki zamiejscowe właściwe są w sprawach skarg na akty organów mających siedzibę na terenie województw objętych właściwością ośrodków zamiejscowych określoną w § 3.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

357

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 22 sierpnia 1990 r.

w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat.

Na podstawie art. 70 ust. 2 pkt 2 i ust. 5 pkt 2—4 oraz art. 88 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepis ogólny

§ 1. Powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia artykuły oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445).

Rozdział 2

Kontrola i dozór celny towarów i środków przewozowych

§ 2. 1. Po doręczeniu dokumentów przez podmiot dokonujący obrotu towarowego z zagranicą, przewoźnika lub spedytora funkcjonariusz celny sprawdza stan zamknięć celnych na środkach przewozowych lub towarach, zgodność cech i numerów tych środków z dokumentami, a w miarę potrzeby może sprawdzić stan opakowań towarów, ich ilość, znaki i numery.

2. W razie stwierdzenia rozbieżności z treścią dokumentów lub uszkodzenia opakowania albo zamknięć celnych lub w razie dokonania przeładunku określonego w art. 43, funkcjonariusz celny przeprowadza rewizję celną towaru. Odpowiedni protokół na powyższą okoliczność przy przewozie pojazdami drogowymi sporządza funkcjonariusz celny z udziałem przewoźnika lub spedytora, a w innych rodzajach przewozu — przewoźnik albo prowadzący magazyn, przyjmujący towar na przechowanie, z udziałem funkcjonariusza celnego.

3. W toku wykonywania czynności przewidzianych w ust. 1 i 2 funkcjonariusz celny przeprowadza w miarę potrzeby rewizję celną środka przewozowego.

§ 3. 1. Po dokonaniu czynności przewidzianych w § 2 funkcjonariusz celny nakłada zamknięcia celne bezpośrednio na dostarczone towary lub na środki przewozowe.

2. Nie nakłada się zamknięć celnych na towary:

1) znajdujące się na statkach morskich, z wyjątkiem broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych, środków obezwładniających, napojów alkoholowych, wyrobów tytoniowych, używek oraz przedmiotów innych niż potrzebne do osobistego użytku, posiadanych przez członków załogi,

2) przewożone zgodnie z przepisami o przewozach bez opakowania w niektórych wagonach, otwartych barakach albo innych środkach przewozowych.

3. W innych wypadkach niż określone w ust. 2 można zaniechać nakładania zamknięć celnych, jeżeli nie zachodzi obawa naruszenia tożsamości towarów celnych.

§ 4. Przepisy § 2 i 3 stosuje się odpowiednio do towarów składanych i przechowywanych w składach celnych.

§ 5. 1. Na przekazywany towar nakłada się zamknięcia celne.

2. W razie niemożności nałożenia zamknięcia celnego opisuje się towar w dokumencie przekazowym lub w inny sposób zapewnia się ustalenie jego tożsamości.

3. Organ celny odbiorczy dokonuje czynności określonych w § 2 i o dokonany odbiorze przekazanego towaru powiadamia organ celny nadawczy.

4. W wypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza w razie przekazywania towarów przewożonych przez polski obszar celny, towarów przewożonych w przesyłkach całowagonowych lub pod konwojem funkcjonariusza celnego, przekazania towaru można dokonać w sposób uproszczony; przepis § 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Rewizji celnej towarów przewożonych ze sobą przez podróżnego i osobę przesiedlającą się można dokonać wyrętkowo, odstępując od rewizji celnej bagażu lub ograniczając ją tylko do niektórych sztuk bagażu.

§ 7. Organ celny może dokonać rewizji celnej towarów przewożonych przez podmioty nie wymienione w § 6 wyrętkowo, jeżeli przedmiotem przewozu są:

- 1) jednorodne towary w jednolitych oryginalnych opakowaniach producenta,
- 2) towary wyszczególnione w specyfikacjach dołączonych do zgłoszenia celnego.

§ 8. Jeżeli dane w zgłoszeniu celnym i załączonych dokumentach nie budzą wątpliwości co do rodzaju, ilości oraz wartości celnej towaru, rewizji celnej można dokonać przez:

- 1) uznanie rewizji celnej, przeprowadzonej przez organ celny państwa obcego,
- 2) oględziny zewnętrzne oryginalnych opakowań producenta,
- 3) dokonanie oględzin zewnętrznych oryginalnie opakowanych i zaopatrzonych w zamknięcia bankowe wartości dewizowych bądź dokumentów bankowych wysyłanych za granicę lub otrzymywanych z zagranicy przez banki polskie,
- 4) uznanie przesyłek pocztowych lub lotniczych dokonywanych w kraju nadania, jeżeli zgodnie z umowami międzynarodowymi odprawa tych przesyłek odbywa się również z zachowaniem przepisów polskich dotyczących przywozu towarów z zagranicy,
- 5) oględziny zewnętrzne towarów przeznaczonych dla wojska lub policji,
- 6) oględziny zewnętrzne towarów wymagających szczególnego obchodzenia się.

§ 9. 1. Kontroli celnej towarów przeznaczonych do użytku jednostek określonych w art. 12 dokonuje się w pierwszej kolejności i w obecności nadawcy lub odbiorcy przesyłki albo osoby przez nich upoważnionej, należącej do personelu tych jednostek.

2. Na wniosek jednostki określonej w art. 12 kontroli celnej można dokonać w pomieszczeniu urzędowym lub w lokalu tej jednostki.

§ 10. 1. W razie wątpliwości, czy określonej osobie przysługują zwolnienia celne na podstawie prawa i zwyczajów międzynarodowych, organ celny zwraca się o wyjaśnienie do Ministerstwa Spraw Zagranicznych za pośrednictwem Głównego Urzędu Cel.

2. Do czasu wyjaśnienia wątpliwości określonych w ust. 1 towary przyjmuje się do depozytu.

§ 11. 1. Decyzja organu celnego wydana w formie pisemnej, oprócz danych określonych w art. 107 § 1 i 3 Kpa oraz w art. 67 ust. 1, powinna zawierać:

- 1) wskazanie kraju nadania, nadawcy i podmiotu dokonującego obrotu towarowego z zagranicą, a w razie potrzeby — odbiorcy towaru,
- 2) wskazanie podmiotu, który złożył zgłoszenie celne,
- 3) określenie rodzaju towaru co najmniej przez wskazanie odpowiedniej pozycji i stawki taryfy celnej oraz określenie — zależnie od przyjętej podstawy wymiaru cła — wartości celnej, ilości lub masy netto towaru,
- 4) dane dotyczące pozwolenia przywozu lub wywozu oraz oznaczenia załączonych dokumentów,
- 5) w razie potrzeby — zastrzeżenia, pod jakimi dopuszczono towar do obrotu na polskim obszarze celnym lub do wywozu za granicę, oraz wzmiankę o nadaniu decyzji rygору natychmiastowej wykonalności i o terminie wykonania zastępczego.

2. W wypadkach uzasadnionych można pominąć w decyzji niektóre dane określone w ust. 1 lub ograniczyć się do wydania uproszczonej decyzji. Wydanie uproszczonej decyzji polega na ograniczeniu się do stosownego zapisu w dokumencie przywozu lub wywozu towaru albo do zaopatrzenia takiego dokumentu w odcisk stempla organu celnego stwierdzającego dopuszczenie towaru do obrotu na polskim obszarze celnym lub do wywozu za granicę ze wskazaniem daty tej czynności.

§ 12. 1. Jeżeli decyzję o czasowym dopuszczeniu towaru do obrotu na polskim obszarze celnym wydano w formie pisemnej, rozstrzygnięcie o powrotnym wywozie towaru wydaje się po przedstawieniu tej decyzji.

2. W przypadku niemożności przedstawienia decyzji, o której mowa w ust. 1, powrotnego wywozu można dokonać na podstawie innych, nie budzących wątpliwości dowodów co do treści decyzji o czasowym dopuszczeniu towaru do obrotu na polskim obszarze celnym.

3. W razie potrzeby udowodnienia powrotnego wywozu towaru, za dowód mogą służyć w szczególności:

- 1) zaświadczenie organu celnego lub innego organu administracyjnego państwa obcego, stwierdzające, że towar znajduje się za granicą,
- 2) zapisy organów celnych państw obcych, dokonane w dokumentach odprawy celnej czasowej.

§ 13. 1. W razie utraty dokumentu odprawy celnej czasowej przed powrotnym przywozem towaru na polski obszar celny, stosuje się odpowiednio przepis § 12 ust. 3.

2. Na wniosek strony organ celny wydaje zaświadczenie stwierdzające, że towar znajduje się na polskim obszarze, jeżeli jest ono potrzebne w celu przedstawienia władzom obcego państwa. Zaświadczenie wydaje się po dokonaniu oględzin towaru.

§ 14. Wydanie decyzji o odprawie czasowej statków powietrznych, morskich i żeglugi śródlądowej oraz pojazdów kolejowych utrzymujących komunikację z zagranicą, a także pojazdów drogowych należących do krajowych i zagranicznych przewoźników, można ograniczyć do stosownego zapisu w dokumentacji przyjazdu i wyjazdu, prowadzonej przez organ celny.

§ 15. 1. Organ celny może dopuszczać według uproszczonej odprawy celnej czasowej inne środki przewozowe niż określone w § 14.

2. Termin powrotnego wywozu lub przywozu środków przewozowych dopuszczonych do przywozu lub wywozu według odprawy czasowej uproszczonej upływa z dniem powrotnego wyjazdu za granicę lub powrotnego przyjazdu z zagranicy osoby, która zgłosiła środek przewozowy do odprawy celnej czasowej.

Rozdział 3

Depozyty

§ 16. 1. Na towar przyjęty do depozytu organ celny wydaje pokwitowanie.

2. Pokwitowanie powinno zawierać:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przyjęcia towaru do depozytu,
- 2) określenie:
 - a) osoby uprawnionej do odbioru towaru,
 - b) rodzaju i ilości towaru,
 - c) wartości celnej towaru, jeżeli przyjęto towar przywożony z zagranicy,
 - d) krajowej wartości rynkowej towaru w złotych, jeżeli przyjęto towar wywożony za granicę,
- 3) pouczenie o skutkach niepodjęcia towaru w wyznaczonym terminie,
- 4) w wypadku określonym w art. 86 ust. 2 pkt 3 — określenie osoby, której zajęto towar.

3. Krajową wartość rynkową towaru ustala organ celny.

§ 17. W wypadkach szczególnie uzasadnionych, a zwłaszcza w razie nierozporządzenia odpowiednią pojemnością magazynu depozytowego, organ celny może odmówić przedłużenia terminu przechowania towaru ponad 2 miesiące.

§ 18. 1. Za przechowanie towaru celnego, w tym pieniędzy polskich, pobiera się opłatę w wysokości 5% wartości, jednak nie mniej niż 20.000 zł miesięcznie.

2. W razie przekazania towaru celnego na przechowanie innej osobie, pobiera się opłatę w wysokości poniesionych kosztów przechowania.

3. Za przechowanie wartości dewizowych pobiera się opłatę w wysokości 5% równowartości za pierwszy miesiąc, a za każdy następny miesiąc w wysokości 2% według kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu ich przyjęcia do depozytu; w razie przekazania wartości dewizowych do banku dewizowego, przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Za przechowanie towarów, o których mowa w art. 71 ust. 2, pobiera się opłatę w wysokości określonej w ust. 1.

5. Miesiąc rozpoczęty liczy się za cały.

Rozdział 4

Opłaty za czynności organów celnych

§ 19. Ustala się następujące stawki opłaty manipulacyjnej:

- 1) 20.000 zł za:
 - a) przeprowadzenie rewizji celnej towarów lub środka przewozowego, przeznaczonych do działalności gospodarczej,
 - b) badanie dokumentów stanowiących załączniki do wniosku o wszczęcie postępowania celnego,
- 2) 30.000 zł za:
 - a) wydanie na wniosek strony postanowienia o przekazaniu sprawy do rozpatrzenia przez dyrektora innego urzędu celnego,
 - b) sporządzenie protokołu, o którym mowa w § 2 ust. 2,
- 3) 30.000 zł za każdą rozpoczętą godzinę pracy funkcjonariusza celnego przeprowadzającego czynności z zakresu kontroli celnej dokonywanej na wniosek strony poza miejscem odpraw celnych lub czasem pracy urzędu celnego, w tym za czas niezbędny na dojazdy, opóźnienia i przerwy w ich wykonywaniu, spowodowane przez stronę nawet bez jej winy.

§ 20. Ustala się następujące stawki opłaty manipulacyjnej dodatkowej:

- 1) za niedostarczenie w terminie towaru do organu celnego wskazanego w postanowieniu o przekazaniu — 0,3% wartości celnej towaru za każdy dzień opóźnienia, nie mniej jednak niż 50.000 zł,
- 2) za niezłożenie w terminie zgłoszenia celnego towaru:
 - a) 0,3% wartości celnej towaru przywożonego z zagranicy za każdy dzień opóźnienia,
 - b) 0,3% krajowej wartości rynkowej towaru wywożonego za granicę za każdy dzień opóźnienia,
- 3) za uznanie odprawy celnej czasowej za odprawę celną ostateczną na wniosek strony złożony po terminie powrotnego przywozu lub wywozu towaru:
 - a) 0,3% wartości celnej towaru przywiezionego z zagranicy za każdy dzień opóźnienia, nie mniej jednak niż 50.000 zł,

- b) 0,3% krajowej wartości rynkowej towaru wywiezionego za granicę za każdy dzień opóźnienia, nie mniej jednak niż 50.000 zł,
- 4) za niedotrzymanie:
- a) terminu ustalonego w decyzji o odprawie celnej czasowej stosuje się stawki określone w pkt 3,
- b) warunku ustalonego w decyzji o odprawie celnej czasowej — 2% wartości celnej towaru przywiezionego z zagranicy lub 2% krajowej wartości rynkowej towaru wywiezionego za granicę,
- 5) za naruszenie warunku nieodstępowania towaru w okresie 3 lat od dnia dokonania odprawy celnej lub warunku wzajemności, wynikających z przepisów ustawy — w wysokości stawki celnej ustalonej dla danego rodzaju towaru, nie mniejszej jednak niż 5% wartości celnej towaru.

§ 21. Ustala się następujące stawki opłaty za sprawowanie dozoru celnego:

- 1) za dokonywanie oględzin miejsc odpraw celnych towarów celnych, opakowań, zamknięć celnych lub dokumentów — 10.000 zł,
- 2) za przeprowadzanie rewizji celnej towarów celnych lub środków przewozowych — 12.000 zł,
- 3) za strzeżenie towarów celnych lub miejsc odpraw celnych albo pomieszczeń, placów i środków przewozowych nie będących miejscami odpraw celnych oraz konwojowanie towarów celnych lub środków przewozowych — 30.000 zł za każdą rozpoczętą godzinę pracy funkcjonariusza celnego,
- 4) za nałożenie zamknięć celnych na towary celne, pomieszczenia lub środki przewozowe — 5.000 zł od jednego zamknięcia celnego.

§ 22. Przepisów § 19—21 nie stosuje się do towarów określonych w art. 12 oraz — na zasadzie wzajemności — do towarów przywożonych z zagranicy, wywożonych za granicę oraz przewożonych przez polski obszar celny na podstawie właściwych dokumentów gwarancyjnych, ustalonych w umowach międzynarodowych.

§ 23. Środki finansowe określone w art. 70 ust. 4 pozostają w dyspozycji Prezesa Głównego Urzędu Cel z przeznaczeniem na doskonalenie zawodowe funkcjonariuszy celnych, wyposażenie organów celnych w sprzęt lub na inne cele związane z funkcjonowaniem tych organów.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 24. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 26 czerwca 1975 r. w sprawie zakresu, wypadków oraz trybu stosowania zwolnień od obowiązku posiadania pozwolenia na przywóz i wywóz oraz od należności celnych w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych dla obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych oraz ich personelu (Dz. U. Nr 23, poz. 126 i z 1989 r. Nr 27, poz. 146),
- 2) rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 4 grudnia 1984 r. w sprawie kontroli celnej i postępowania celnego (Dz. U. Nr 57, poz. 291 i z 1988 r. Nr 38, poz. 305).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
M. Świącicki

358

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 22 sierpnia 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia kontyngentów na przywóz niektórych napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 17 lipca 1990 r. w sprawie ustanowienia kontyngentów na przywóz niektórych napojów alkoholowych (Dz. U. Nr 47, poz. 282) dodaje się lp. 7 w brzmieniu:

Lp.	Kod H.S.	Nazwa towaru	Kontyngent w hl
„7	2207.20	Alkohol etylowy i inne wódki skażone o jakiegokolwiek mocy	100''

§ 2. Wnioski o przydział kontyngentu, o którym mowa w § 1, mogą być składane w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia. Rozdysponowanie kontyngentu nastąpi w terminie 14 dni od upływu terminu składania wniosków.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
w z. *S. Amanowicz*